

PRAEITIS DABARTIES VEIDRODYJE

Kartais rašoma ir iškilmėse sakoma, kad Lietuva buvusi jauna valstybė su jauna kariuomene ir pan. Tokie balsai pasigirsta dažniausiai Vasario 16 proga, kai visas dėmesys nukreipiamas į 1918 metus. Bet iš tikrųjų Lietuva kaip valstybė yra bent septynių šimtmečių senumo, o lietuvių tauta dar senesnė. Taigi mūsų praeitis yra labai sena, turtinga įvykiais, tradicijomis, įvairaus laipsnio kultūrinio krūviu. Tačiau gausios mūsų sukaktys mini daugiausia pačius naujausius laikus, pradedant devynioliktu šimtmečiu. Senoji tautos praeitis iškyla tikrai labai retais atvejais. Tokia sukaktis buvo pvz. Vytauto Didžiojo 1930 metais (500 metų mirties). Pernai plačiai paminėta šv. Kazimiero 500 metų mirties sukaktis. Tikriausiai tokių sukakčių savo istorijoje rastume ir daugiau, bet jos kažkaip mums atrodo per daug tolimos, svetimos, neaktualios. Taip žiūrėdami į savo tautos praeitį, mes skurdiname patys save ir dabartinę savo kultūrą, ją tarsi izoliuojame nuo giliųjų šaknų. Dabartis juk niekad neatsiranda akimirksniu. Tautos dabartis yra formuojama praeinančių šimtmečių. Mes, žinoma, to nejaučiame, bet giliau pažvelgę aiškiai matome, kad didieji praeities posūkiai, įvykiai, laimėjimai ir pralaimėjimai yra paveikę dabartį.

Vienas didžiųjų posūkių, stipriai paveikusių mūsų tautos gyvenimą, buvo krikščionybės priėmimas. Šis posūkis giliai palietė lietuvių tautą ir valstybę, didele dalimi formavo jos istoriją ir dabartį. Pirmas žingsnis buvo padarytas ta linkme karaliaus Mindaugo 1251 m., taigi prieš 734 metus. Deja, kaip rašo istorikai, tas žingsnis nebuvo sėkmingas dėl tuometinių politinių pailiavimų ir reikėjo antro žingsnio, būtent 1387 metų krikšto, kad Lietuva galėtų įsijungti į krikščionišką Europos tautų eilę. Neužteko ir to — reikėjo dar ir trečio žingsnio, t.y., žemaičių krikšto 1413 metais. Taigi Lietuvos krikščionėjimo procesas, prasidėjęs 1251 m., formaliai buvo baigtas 1413 m. Tuo būdu jis truko 162 metus. Žinoma, tai formalinė pusė. Kol krikščionybė įleido dvasines šaknis mūsų tautoje, dar reikėjo poros šimtmečių. Kadan-

VLIKO Seimo Čikagoje metu, iš Vatikano buvo pranešta, kad POPIEŽIUS JONAS PAULIUS II apdovanojo Dr. K. BOBELĮ, šv. Gregorijaus Komendanto Ordenu. Šiuo VLIKO pirmininko atžymėjimu Šv. Tėvas pripažino VLIKĄ kaip Vyriausią Lietuvos laisvinimo veiksnį išsivijoje. Tai didelė garbė visiems lietuviams, nes Jonas Paulius II-sis tuomi dar kartą išreiškė savo paramą Lietuvos laisvės bylai.

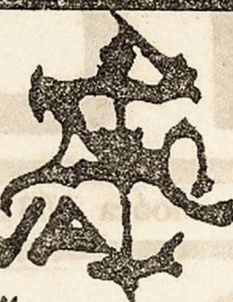
gi krikštas keliavo Lietuvon trimis etapais, nematyti tikslios datos sukakčiai nustatyti. Bet tokiu atveju jos ir negali būti. Čia reikalingas ne aritmetinis tikslumas, o fakto svarbumas. Lietuvos krikščionybės sukaktis, kaip šimtmetinė, turi atsiremti ne į tikslus skaitmenis, bet į ryškiausią etapą, apimantį didžiausią lietuvių tautos krikščionybės dalį. Ginčas dėl tikrosios Lietuvos krikšto datos čia nereikalingas. Jis nenustatė jos praeityje, vargu ar galės nustatyti ateityje.

Remiantis šia prielaida, Lietuvos krikščionybės sukakčiai tektų rinktis jogailinę bei vytautinę datą, nes tai buvo paveikiausias tautos krikščionėjimo etapas, nuvedęs iki atbaigos 1413 m. Mindauginis krikštas, kaip pirmas žingsnis, kad ir nesėkmingas, turėtų rikiuotis su antruoju, einančiu taip pat iš lietuvių valdovų. Tuo būdu 1987 metais, kai sueis 600 metų nuo jogailinio vytautinio krikšto, turėtume plačiai minėti istorinę Lietuvos krikščiony-

bės sukaktį, jungdami visus tris minėtus etapus, bet teikdami pirmenybę viduriniajam kaip paveikiausiam. Jau yra užuominų, kad tai sukakčiai rengiamasi Lietuvoje, kiek tai bus įmanoma. Girdėti balsų iš Romos, kad Šv. Tėvas Jonas-Paulius II tokiam užmojiui yra labai palankus. Kaip kazimierinės sukakties proga, taip ir lietuvių krikščionybės sukakties metais Šv. Tėvas esąs linkęs iškelti Lietuvą pasauliniu mastu. Laisvojo pasaulio katedrose vėl gali suskambėti Lietuvos vardas plačiausiu mastu. Be to, Lietuvos krikščionybės sukaktis turėtų būti ekumeninio pobūdžio, t.y. jungti į visas iškilmes ne tik tai katalikus, bet ir kitas konfesijas — evangelikus, ortodoksus, anglikonus. Tuo būdu visų konfesijų šventovėse laisvajame pasaulyje pasigirstų Lietuvos vardas ir jos dabartinės kovos. Praeitis atsispindėtų plačiame dabarties veidrodyje ir tiestų kelius ateitin.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 30.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 700,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr. 2500,00

Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

FRANČESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

TAUTINIS KLAUSIMAS
SOVIETIJOJE

Balys Gajauskas, Sibiro kalinys

Bolševikai sukūrė naujo tipo imperiją, tad tautinį klausimą peržiūrėjo iš pagrindų: atsisakė grubios nutautinimo ir rusinimo politikos, pakeitė ją lanksčia, iš pirmo žvilgsnio sunkiai įžiūrima. Caro imperijos praktika parodė, kad žmones sunku nutautinti ir jėga primesti jiems svetimą kalbą. Tad bolševikai paskelbė, jog visos tautos lygiateisės. Ar ne pažangu? Tautų lygybės šūkiu iš tiesų patrauklūs, ir bolševikai jais sumaniai naudojami. Juk ne visos tautos galėjo perprasti jų tikslus. O patirties apie tų šūkių įgyvendinimą dar nebuvo. Bolševikai imperijos kūrimo metu stengėsi kuo plačiau paskleisti savąją propagandą. Lengviausiai tai padaryti galima buvo gimtąja žmonių kalba.

Bet vėliau, kai jau tvirtai laikė valdžią savo rankose, bolševikai ėmė primetinėti kitoms tautoms rusų kalbą. Per 60 metų rusinimo metodai kito, tobulėjo, tapo klasingesni ir akiplėšiškesni.

Po 40 metų

Jau praėjo beveik keturios dešimtys okupacijos metų, ir dabar aiškiai matome, kaip rusinimo nuodų stengiamasi įleisti į kiekvieną tautos ląstelę. Kad lengviau būtų tokią politiką užmaskuoti, dabar rusų kalba įvelkama į naują apdarą — ji pavadinta "tautų bendravimo kalba". Rusinimas yra sudėtinė "internacionalinės politikos" dalis. Pagal ją, ta tauta yra pasidavusi internacionizmui, kuri yra labiau nutautėjusi, kurioje daugiau

girdėti rusų kalbos. Tokia tauta giriama, siekiant užliūliuoti jos buvimą ir paskatinti jos duobkasių dar aktyvesnei veiklai. Bolševikai atkakliai siekia įtikinti savo bei pasaulio visuomenę, kad jų imperijoje visos kalbos yra lygiateisės ir tautų kultūros klesti.

Tai labai veidmainiška politika. Ji teigia kalbų lygiateisiškumą, bet kartu siekia įtvirtinti rusų kalbą okupuotose šalyse. Okupantai sudaro krašte tokias sąlygas, kad žmonėms atrodytų, jog pats gyvenimas verčia juos išmokti rusų kalbą.

Mokyklose

Nuo pat mažens jaunimui diegia rusų kalbą. Oficialiai tvirtina, kad rusų kalba mokyklose nebūtina, tai priklausą nuo tėvų valios. Tėvai galį neleisti vaikų mokytis rusų kalbos. Tačiau tėvai supranta, kokia svarbi rusų kalba ir noriai leidžia vaikus jos mokytis.

Iš tiesų dauguma tėvų net nežino, kad toks pasirinkimas oficialiai galimas. Niekas jų neklausia, kai registruoja vaikus į mokyklą: nori, kad vaikai mokytųsi rusų kalbos, ar ne. Be to, kurie žino tokį pasirinkimą, vargu ar išdrįs juo pasinaudoti, nes gali užsitauti įtarimą, jog nelojalūs valdžiai.

Nuo pirmųjų klasių

Lietuvių mokyklose rusų kalbos programos mažai skiriasi nuo gimtosios kalbos programų. Mokiniai moko rusų kalbos nuo pirmųjų klasių, kai vaikai dar neturi gimtosios kalbos pagrindų. Rusų kalba beveik sulyginama su lietuvių kalba.

Tokia praktika žemina lietuvių kalbos kokybę ir darto gimtąją

kalbą. Gerai neišmokę lietuvių kalbos vidurinėse mokyklose, aukštesiose mokyklose studentai naudoja rusišką literatūrą, todėl daug sąvokų ir rusų kalbos dvasią perkelia į lietuvių kalbą.

Rusų kalbai atiduota pirmenybė prieš kitas užsienio kalbas. Todėl mokiniai daug blogiau išmoka anglų, vokiečių, prancūzų kalbas. Vidurinės mokyklos išleidžia abiturientus, kurių užsienio kalbų mokėjimas labai silpnas. Net baigę aukštesnį mokyklą neturi šnekamosios kalbos įgūdžių ir blogai supranta raštą.

Be vakariečių kalbų

Nemokėdami Vakarų Europos tautų kalbų, žmonės negali bendrauti su užsieniečiais, negali pasinaudoti literatūra ir tiesiogiai susipažinti su Vakarų kultūra. Tą spragą iš dalies galima užpildyti naudojantis rusų kalbą, nors negalima visiškai pasitikėti bolševikų išleidžiama rusų kalba Vakarų literatūra. Jeigu jie laiko literatūrą jų ideologijai nenaudinga tai tokios visai neleidžia ir nutyli, kokios kultūrinės vertės ji bebūtų. Dažnai Vakarų kultūrai atstovauja antraeiliai ar trečiaeiliai veikalai, jeigu jie pila vandenį ant bolševikų propagandos malūno. Tokiu atveju šių laikų kultūros proceso neišvaizduojame arba gauname iškreiptą vaizdą.

Vakarų Europos tautų kalbos mums nemažiau svarbios negu rusų kalba. Mes esame Vakarų kultūros šalis, ir per šias kalbas galime tiesiogiai susipažinti su jų kultūros laimėjimais.

(Bus daugiau)

LIETUVOS KANKINIŲ DIENA

Amerikos Lietuvių Kunigų Vienybė konkrečiai pradėjo svarstyti paskutiniame Vienybės seime iškeltą pasiūlymą visose laisvojo pasaulio lietuvių parapijose įvesti Lietuvos Kankinių dieną. Kanadoje tokia diena jau nuo seniau yra įvesta ir pavadinta Tikinčios Lietuvos diena. Ji minima kasmet pirmąjį kovo mėnesio sekmdienį, suderinant pamaldas su Lietuvos Globėjo šv. Kazimiero liturgine švente.

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

TARPTAUTINIŲ JAUNIMO METŲ PROGA

VERTINGOS KNYGOS NESENSTA

Knyga – mūsų geriausias draugas

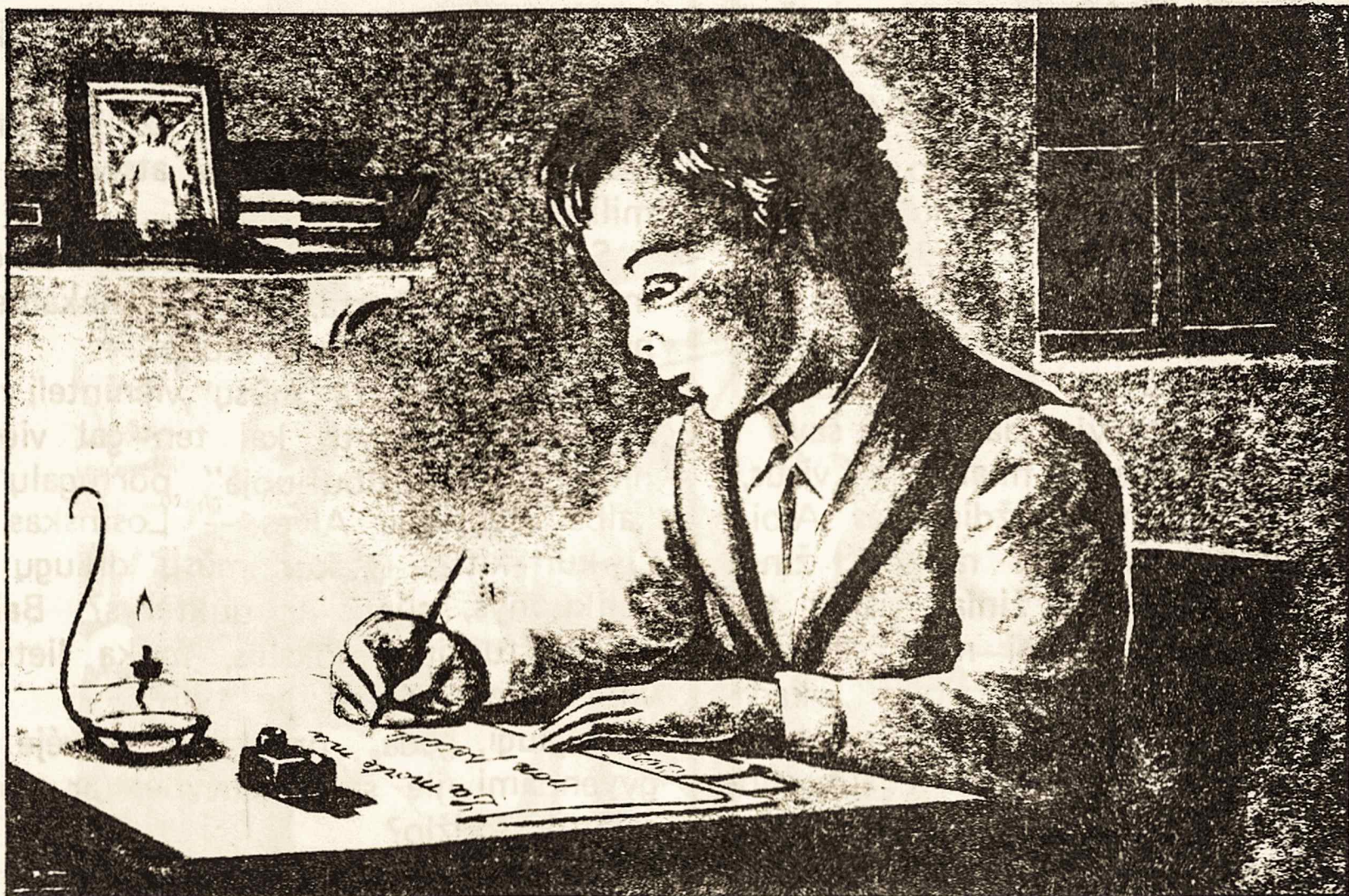
O ypatingai gera, dvasinė, religinė. Tokia knyga praturtina mūsų dvasią, ją pakelia, ji gali būti mūsų dvasinės kultūros bei grožio šaltinis.

Skaitydamas kun. Prano Gavėno tris jaunimui skirtas knygas, tiesiog žavėjauosi jomis. Tiesa, jos parašytos ne vakar, bet prieš kelis ar keliolika metų, tačiau jų vertė nėra sumenkėjusi ir šiandien, jos tikrai nepaseno, nes vertingos knygos nesensta ir prie jų pakartotinai reikia grįžti. Šis straipsnelis nebus recenzija, nes tokiem dalykam per mažai vietos nedideliame laikrašty. Bandyčiau jas trumpai apžvelgti ir dar kartą pristatyti Brazilijos lietuviškam jaunimui. Jei kas dar neskaitė, tai tuoj įsigykite ir perskaitykite. Štai jos: "Jaunojo galiūno keliu", "Mikas Magonė" ir "Didysis reisas".

Pirmoji kalba apie Domininko Savio, italų jaunuolio, tapusio šventuoju, gyvenimą. Toje knygoje talentingas autorius, vaizdingai apsaakoja, kaip paprastas Italijos kaimo berniukas siekia tobuliausio šventumo Don Bosko oratorijoje. Meistriškai pavaizduotas ir pats Savio nokytojas, visiškai atsidavęs jaunuolių auklėjimui – šventasis Don Bosco. Jis nenustoja vilties, nei tada, kai pas jį, neretai atėję berniukai, paugliai yra visai nupuolę, tapę gatvės vaikais. Jie, tiesiog stebuklingu būdu, kai kurie ir labai greitai krypta prie dorovės, artėja prie Dievo. Kalbant apie pirmos knygos didvyrį Domininką Savio tai su juo nėra didelio sunkumo – jis, rodos, iš prigimties turi savyje šventumo bruožus. Don Bosco, pilnai įsitikinęs, jį veda prie Dievo sosto. Trumpas Savio gyvenimas...

Jis tik penkiolikos metų. Dievas pasiima jį pas save, tačiau jo žemiška mirtis, nesutrugdo jam likti gyvu jo draugų širdyse. Savio amžinai paliko gyvas jaunimui. Jis paliko "skaistybės, maldingumo ir apaštalinio uolumo pavyzdžiu". Jis ir šiandien yra šventumo simbolis visam krikščioniškam-katalikiškam jaunimui.

Antroji kunigo Prano Gavėno knyga "Mikas Magonė" yra skirta jo buvusiems auklėtiniams. Autorius vaizdingai, grožinės literatūros kalba, pradeda savo apsakymą apie "gene-

Berniukas nustatė savo gyvenimo gaires

rolą" Miką, vaikų padaužų vadą.

"Buvo ruduo. Karšta vasara iškeiliavo į daugy šalis kartu su įvairiapalviais drugeliais... Kol buvo šviesu "geležinio kumščio" šaika manevravo už miestelio, laukuose... Vakaras buvo ūkanotas... Už penkių žingsnių nieko nesimatė. "Tai patogiausias laikas", džiaugėsi Mikas".

Bet štai tas padauža Mikas, atsitiktinai susidūręs su Don Bosco, kuris mylėjo vaikus, ypač našlaičius, palūžo ir pagaliau pats atėjo oratorijon. Iš pradžių nelengva čia buvo Mikui. Jis kurį laiką ilgėjosi namų, šaikos draugų. Naujas, stiprus rigorinis režimas, Miką kankino, o bažnyčia jam atrodė tikra kankynė. Jis pradžioje jautėsi kaip liūtas narve. Bet po kurio laiko, maždaug po pusmečio, Mikas tapo choristu ir per giesmę pajunta kažką, naują, dievišką. Jis, giedodamas "Jėzau pas mane ateiki", pajunta Kristaus dvasios artumą. Mikas nepaprastai greitai keičiasi, tiesiog nuostabiu būdu, lyg skubėdamas, kad jam nedaug liko gyventi šioje žemėje. Jo draugas, gerasis Petriukas, daug jam padeda, kad jis taptų geru, doru berniuku.

Knygos autorius įtikinančiai kalba apie Don Bosco namus, jų šiltą, tėvišką, dvasišką atmosferą, kur nebuvo laiko išdykėliams nuobodžiauti, kur ugdoma tvirta valia ir tvarkingai skleidžiami gyvenimo knygos puslapiai "Tokiam darbo ir žaidimų įkaršty, nei nepasijunti kai diena ima ir prabėga". Mikas čia tapo valingu, giliai tikinčiu ir Don Bosco – nekartą jį stato auklėtiniams pavyzdžiu. Na, įsivaizduokite, "buvęs gaujos vadas-tikras pavyzdys kitiems" – Mikas Magonė aktyviai dalyvauja naujame gyvenime, patar-

nauja Mišioms, o po vienos ypatingos moralinės pamokos, kuo pasižymėjo Don Bosco kaip kunigas ir savo globotinių tėvas, Mikas su užsidegimu, lyg Kristaus dvasios jelektrizuotas, prabyla: "Aš manau, kad Dievo Motina mane globos, ragindama tapti geresniu".

Atėjus atostogoms, Mikas atsisako važiuoti į namus, pas savo mylimą mamytę. Mat, jis nenori susitikti su buvusiais draugais – bijo pagundų. Visiškai pasikeitęs jaunuolis (jam tik 14 metų), pasilieka Don Bosco oratorijoje, kur ugdo savo valią, charakterį, siekdamas nekaltybės idealo.

Bet nelaimė, naujasis Mikas, be abejonės, pilnai supratęs Dievo esybę ir gyvenimo prasmę, sunkiai susserga. Liga progresuoja sparčiai. Jis atsiprašo savo mamos, kai ji aplan-ko jį. Mikas, nujausdamas, kad gyvena paskutinės valandas, prieina išpažinties, priima komuniją ir pasirošia sąmoningai mirčiai.

(Bus daugiau)

ŠV. RAŠTAS JAPONŲ KALBA

Japonijoje šiais metais bus galima įsigyti Šventojo Rašto naują ekumeninį vertimą. Vertimą parengė iš 39 asmenų sudaryta bendra japonų katalikų-protestantų komisija. Šventojo Rašto naujo vertimo darbai užtruko 15 metų. Pilnas ekumeninis Šv. Rašto – Senojo ir Naujojo Testamento – vertimas japonų kalba bus išleistas šių metų pavasarį.

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
D I C I O N Á R I O
PORTUGUÉS-LITUANO
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

Halina Mošinskienė

LIETUVIŲ TARPE PABŪVOJUS

Malonu matyti po ilgo laiko veidus pažįstamų. Malonu pasikalbėti ir pasidžiaugti nuveiktų metų nuopelnais Liet. Sąjungos Brazilijoje - Aliança. Pati turtingiausia organizacija lietuvių išeivių, lietuvių ateivių S. Paulyje šiandieną savo išgalėmis remianti finansiniai visus, kur reikia pinigų. Išdininkės Albinos Ambrozevičienės rankoje, žinoma, su Valdybos žinia, viskas tobulai tvarkoma. Visi mūsų vad. tautiniai lietuviški "prajovai", kad ir savitarpyje ilgose diskusijose, sulaukia paramos. Puiškus ir subrendęs "kūsnis" ateičiai.

Nurimo priekaištai spaudoje. Mat, su turtinguoju visai kita šnekta - "pasišiauši - špygą gausi". Taip organizuotai savo bendruomenėje susitvarkė L.B.Sąjunga-Aliança.

"Jaunimo", apie kurį, kažkas, kažkur rašė temaciau keletą merginų ir paties pirmininko Al.Bumblio du labai guvius baltagalvius anūkelius.

O juk tų anūkų, visų susirinkusiųjų tarpe gausa. Būtų, taip gražu, kad Sąjungos iniciatyva bent kartą j savaitę susirinktų, jie visi, tie anūkai (o gal net proanūkai) vienoje vietoje, su savo mamomis ir pasibėginėtų, pažaištų savo tarpe dideliame salone, vieni kitiems "suvaidintų" scenoje kokią pasakaitę jų pačių sugalvotą toje gražioje A.Navicko dekoracijoje. Na, kad ir š.m. pradedant karnavalo "dukimu", vėliau Velykų papročiais ar Motinos diena.

Patys tėvai gali mažiukus pamokyti namuose, savo tarpe susitarę sudaryti programėlę ir tikrai sulauks didelio pasisekimo.

Šie 1985 metai yra paskelbti "Ano de Juventude". Jaunimo Metai. O lietuvių jaunimas gali pasirodyti. Čia Lietuvių Sąjunga ypatingai gali pasitarnauti, užleisdama savo patalpas, organizuodama savo globojamą jaunimą ir savo narių šeimas. Darykite festivalius, premijuokite mokačius lietuviškai deklamuoti, dainuoti - tai bus paskatinimas draugams. Savo tarpe glauskite jaunosios kartos atžalas, taip, kad jie būtų ateičiai pribrendę ir supranta, kodėl jie yra lietuvių palikuonys, lietuvių Brazilijoje. Kad "Laisvės paminklas" lietuvių imigranto garbei yra jų nuopelnas.

Tokios mano mintys pabūvojus lietuvių bendraamžių tarpe. Iš savųjų mes raskime vadovus tam darbui, remkime juos moraliai, jei reikia ir materialiai. "Išmalda gyven-

dami, visada ir visur liksime Brazilijos ubagai". - Ganėsto.

Jau seniai nusimetę Brazilijos imigrantai lietuvių sudėvėtą atsivežtą milinę skrandą.

Subrendo ir jau perbrendo naujos inteligentijos karta, kurią paliekame nuošalyje - nežinau kodėl.

Nuobodu ir tą mūsų vienintelį savaitraštį skaityti, kai ten gal vienintelis "dar žiburiuoja" portugalų kalba Henrique Alves - Lošinskas. O kur kiti? O kur mūsų draugų palikuonys, sūnūs ir dukterys? Baigę augštuosius mokslus, moką lietuvių kalbą? Kodėl jie tyli?

Nejaugi, gėda prasitarti, laisvėje gyvendami jie savo tautybės ar paskyto žodžio?

Nejaugi reikia priespaudos, kad lietuviškai namuose kalbėtų slapta ir rašytų "pogrindyje"? - Čia ir (bez vodki nerozberiož'), be stikliuko degtinės nesuprasi.

Viską veža kunigai ant savo išvargintų pečių. Jų skaičius mažėja. Ir kai jų nebeliks? - Kas perims jų darbą? - Kas atlaikys spaudos lietuviško savaitraščio našta, kai neteksime paskutinio saleziečio? - Atrodo, kad be jų nebėra kas parašo. Kai nebus Dutkaus, Vancevičiaus, Čiuvinso, kas toliau? - Duok Dieve, kad atsirastų kiti, bet jau laikas ir tiems savo sugebėjimais pasireikšti.

Tai tiek, pasidalinus savo įspūdziais pabūvojus lietuvių tarpe.

PENKTOJO MOKSLO IR KŪRYBOS SIMPOZIUMO HUMANITARINIŲ/SOCIALINIŲ MOKSLŲ SESIJŲ PIRMININKAI YRA:

Dr. Liucija Baškauskaitė, Kalifornija - Antropologija
 Robertas Vitas, Čikaga - Archyvai - Bibliotekos
 Povilas Kilius, Palos Heights, Illinojus - Verslo Mokslai (Biznis)
 Dr. Feliksas Palubinskas, Kalifornija - Ekonomija
 Dr. Kęstutis Skrupskelis, Pietų Karolina, USA - Filosofija
 Dr. Saulius Sužiedėlis, Virginija - Istorija
 Dr. Antanas Klimas, Niu Jorkas - Kalbotyra

Dr. Kęstutis Keblys - Baton Ružas, Luizijana - Literatūra

Dr. Bronius Vaškėlis - Evergreen Parkas (Čikaga) - Litanistikos katedra

Dr. Stasys Goštautas, Masačiusetas - Menotyra

Raimundas Lapas, Čikaga - Menotyra

Nijolė Kupstaitė, Čikaga - Muzikologija

Dr. Augustinas Idzelis, Klevlandas - Politiniai Mokslai

Dr. Kęstutis Trimakas, Čikaga - Psichologija

Vaclovas Kleiza, Čikaga - Sociologija

Elena Bradūnaitė-Aglinskienė, Hava'jai - Tautotyra-Kraštotyra

Saulius Kuprys, Riversidas (Čikaga) - Teisė

Aušrelė Liulevičienė, Čikaga - Teologija.

PENKTOJO MOKSLO IR KULTŪROS SIMPOZIUMO GRIEŽTUJŲ MOKSLŲ SEKCIJAI VADOVAUS

Jonas Danys, Kanada - Statybos Inžinerija

Prof. Rimas Vaičaitis, Niu Jorkas - Mechanijos Inžinerija

Birutė Saldukiene, Vašingtonas, D.C. - Žemės Mokslai ir Kartografija

Dr. Vilius Fidleris, Deep River, Ontario - Energetika

Prof. Pranas Zundė, Atlanta, Georgija - Informacijos Mokslai

Albertas Kerelis, Čikaga - Architektūra

Dr. Vytautas Klemas, Newark, Niu Žersi - Jūros Mokslai

Dr. Vytas Narutis, Naperville, Illinojus - Chemija

Viktoras Jautokas, Čikaga - Elektrotechninė Inžinerija

Prof. Arūnas Liulevičius, Čikaga - Matematika

Dr. Stasys Bačkaitis, Great Falls, VI - Transportacija

Dr. Jonas Ulėnas, Dixhill, Niu Jorkas - Mikro-Kompiuteriai.

Snieguolė Zalatorė

[MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS - DRAUGAMS - PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų - visus metus

Rašo kun. P. Urbaitis

VENEZUELOS LIETUVIUS APLANKIUS

(Tęsinys iš praeito numerio)

Iš Barquisimeto grįžtant Caracas' an buvo dar stabtelta Maracay ir Turmero miestuose šeimų lankymui ir kazimierinėm pamaldom už Lietuvą.

Maracay ir apylinkių lietuvių bendruomenės pirmininkas yra prekybininkas Enrikas Gavorskas, o bažnytinio komiteto pirmininkė yra Anita (Onutė) Gegužytė Ravena. Anitos bendrakomitetininkė yra Jadvyga Cesnavičiutė iš netolimo Turmero.

Turmere teko apsidžiaugti, po beveik 20 metų nesimatymo, sutikus Kęstutį Repšį ir skaudžiai pergyventi Skirmučio Repšio tragiškos mirties žinią. Skirmutis buvo rastas automobilio suvažinėtas ir ten paliktas apleistas, 1984 m. balandžio mėn. Abu broliai yra buvę lietuvių Saleziečių Castelnuovo Don Bosco Įstaigos auklėtiniai, 1960 – 1965 metais.

Turmeriečio Jono Valentos svetimuose namuose teko išsiskirti su agronomu Zenonu Garšva mane vėžinusi apie 1200 klm., ir dar pasižadėjusių pasitarnauti, kada tik reikės. Agronomas Zenonas išskubėjo į Kolumbijos pasienį, Guadalito miesto apylinkių džunglių matavimui. Tada, pats šeimininkas – Jonas Valenta, savo galinga mašina ir rekordiniu greičiu grąžino mane pas kun. Antaną Perkumą, Caracas'an.

Nors ir jau pokalėdiniu metu, kviečiamas dar aplankiau V.K. Centro Valdybos pirmininko d-ro. Vytauto Dambrovos, d-ro Gutausko, inž. Deveikio, Vilimų ir Misevičių šeimas.

Pagal ankstyvesnį Caracas'o Bendruomenės Valdybos nutarimą, vietos tautiečių Kazimierinės bendros Pamaldos už Lietuvą įvyko 6-tą sausio, Trijų Karalių šventėje. Čia, kaip ir kitų Venezuelos miestų kazimierinėse pamaldose buvo perskaitytas Lotynų Amerikos liet. kunigų Vienybės atsišaukimas, kviečias visus geros valios tautiečius į Maldos – Labdaros – Atgailos Sąjūdį.

Vietinis Choras, Algio Dugno puikiai vadovaujamas, savo skambiomis kalėdinėmis giesmėmis, labai pakiliai nuteikė pamaldų dalyvius.

Po Mišių įvyko mažytis, bet gana prasmingas kunigo Urbaičio susitikimas su trimis jo buvusiais auklėtiniais Italijoje – Mariju Kvedaru,

Išlydint 1954 m. pirmąją lietuviukų grupę į Lietuvių Saleziečių Įstaigą Italijoje. Paeilui: kun. A. Perkumas, R. Mikšys, A. Malkauskas, R. Petrusevičius ir Marijus Kvedaras.

Ričiardu Zavatsku ir Algiu Dugno. Jie išnešė mintį, kad 1987 metais, Petro Perkumo mirties 50-metyje, derėtų susitikti Romoje su lietuvių Saleziečių auklėtiniais dabar gyvenančiais ir Šiaurės Amerikoje ir Europoje ar net Australijoje. Lietuvių Saleziečių Eks-alumni, bendrai kalbant, neapgailėstauja studijavę Castelnuovo Don Bosco įstaigoje, ar kitose Saleziečių mokyklose.

Caracas'o ir kitų miestų mūsų Venezueliečiai tada ruošėsi susitikimui su Šv. Tėvu Jonu Paulium II. Be to, buvo pramatyti du specialūs susitikimai su Šv. Tėvu Caracas'e.

Jie ruošiasi ir Šv. Kazimiero šventei, to paties vardo miestely. Ypatingu atsidavimu jie ryžtasi pasirošti mūsų naujojo Vyskupo Pauliaus Baltakio pirmajam apsilankymui, ateinantį rudenį.

Bent 8 lietuviukai tikisi gauti Sutvirtinimo Sakramentą Caracas'e, o kitur pratomos santuokos, krikštai, net ir dvasinio susikaupimo vakarai.

Kiek supratau, kiekviena stambesnė Venezuelos bendruomenė norėtų atskirai savo Ganytoją priimti ir Jo palaiminimą gauti.

Aš džiaugiuosi su kunigu Perkumu ir dėl to kad jis jaučiasi kiekvienoje lietuvių bendruomenėje turįs nemažai "pilnai patikimų parapijiečių" kaip jis pats sako.

Caracas'e jis turi ir pastoviai Dievui dėkoja už kelioliką patikimiausių šeimų, kurios sudaro "parapijos ir bendruomenės branduolį".

Be to, kun. Antanas šiuo tarpu turi ir pilnai pasitiki vienu iškilium lietuviu patriotu - kataliku. Tas iškilusis mokas diplomatiškai jungti visus, nė vieno neišskiriant, yra dras Vytautas Dambra. D.ras. Dambra yra V.K. Centro Valdybos pirmininkas ir visų Sielovados Komitetininku globotojas patarėjas, reto talento organizatorius, publicistas, rašytojas, Lietuvos vardo kelėjas, žmogus tinkąs "ir prie tončiaus ir prie rožončiaus" kaip mūsų žmonės sako.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

COMPRAS - VENDAS

Direito TRABALISTA FONE: 449-4379 ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

REIKALINGAS PAREIŠKIMAS

Mano pasikalbėjimas su žurnalistė Snieguole Zalatore, išspausdintas "Pasaulio Lietuvyje" spalio mėn. laidoje, išėjo vienoje vietoje supainiotas, kitoje, sutrumpintas, taip, kad atrodo mano pasisakymai neprasmingi. Žurnalistė per daug pasitikėjo savo atmintimi, kadangi mažai ką to pokalbio užsirašė ir jos išvados priverčia mane pateikti šį pareiškimą.

Man primestas pasisakymas kad "Mūsų klebonas, mūsų lietuviai kunigai nesirūpina išlaikyti lietuviškos bažnyčioje" neturi pagrindo, aš to nesakiau ir niekuomet negalėčiau sakyti. Mes turime kiekvieną sekmadienį bei per šventes, mišias mūsų gimtąją kalbą, Šv. Juozapo V. Zelinos bažnyčioje skamba lietuviškos giesmės, abejose parapijose yra išlaikomos lietuviškos religinės tradicijos, ypač per iškilmingas šventes.

VENEZUELOS LIETUVIUS APLANKIUS

Skaudu buvo išsiskirti ypač su kun. Antanu Perkumu. Jis visuomet pratęs pergyventi ir sveikatos pakrikimams ir kitokius skaudžius atvejus, tikisi dar ilgai laikytis. Ir mes visi to iš širdies Jam linkime ir meldžiame. Dabar, jis misionieriauja ir kančia ir malda ir ypatingai atsimesa savo 163 mirusius parapijiečius. Neužmiršta ir tų j JAV-bes ar Kanadą iškeliavusiųjų.

Mielas Algis Dugnas ir jo visa graži šeima, kaip praeitais 1983 metais, taip ir šiemet, mane pavėžino j tą patį Maiquetia — Bolivar aerouostą.

Išvykau su viltimi, Dievui duodant, dar kada nors Venezuelos lietuvius aplankyti. Visiems dėkoju už visur sutiktą nuoširdų priėmimą.

Pagaliau, plieno sparnais išskridau iš tos vadinamos "Venezuela — el Pais en el Caribe" — "The Country in the Caribbean."

Dieve laimink Venezuelą ir jos lietuvius.

Todėl, nei aš, nei kas kitas, negali sakyti, kad lietuviškos bažnyčioje nėra išlaikoma. Aš tą pasisakymą atšaukiu, nes jo nepareiškiau.

Kitas mano pasisakymas, kad Šv. Juozapo parapijoje sekmadieniais laikomos keturios mišios ir tik vienerios yra lietuvių kalba, negalima suprasti kritiška prasme. Visi gerai žinome, kad mūsų kolonija mažėja. Senoji karta baigiasi, jaunoji daugumoj ištautėjus. Lietuviškas pamaldas lanko likusios senos kartos lietuviai. Jaunesnė karta, gal kad vietinė kalba jai geriau suprantama, lanko braziliškas pamaldas. Kiti, gyvendami toliau, nuo mūsų parapijų, dėl patogumo eina į vietines bažnyčias. Bet ar dėl to yra kalti mūsų kunigai? Aišku, kad ne. Geriau apie šį reikalą pasisakė pats V. Zelinos lietuvių parapijos klebonas, kun. J. Šeškevičius, išspausdintam jo pokalbyje, tam pačiam "Pasaulio Lietuvio" numeryje.

Tam mano pasikalbėjime dar rašoma, kad aš siūlau vežti vaikus į Lituaniką, kitaip sakant, steigti Lituanikoj šeštadieninę lietuvišką mokyklą. Ne tą aš kalbėjau. Aš sakiau, kad, mano nuomone, geriausia priemonė pritraukti vaikus prie lietuviškos mokyklos būtų pajvairinti pamokų vietas, jas dėstyti ne tik Vila Zelinoje bet, retkarčiais, vežti mokinius į lietuvių vasarvietes, tarp kitų, ir į mūsų Lituanikos sodybą. Ten, visos dienos programa būtų ne tik lietuvių kalbos pamokos, bet ir tautinių šokių, dainų, ir žaidimai. Vaikams tas patiktų. Bet tam reikalinga lėšų, sumokėti vaikams užkandžius, transportui ir kitoms išlaidoms. Jei mums sunku surinkti vaikų ir trūksta mokytojų, vietos yra ir Vila Zelinos parapijos salėse, ir Šv. Kazimiero parapijos patalpose, ir Lietuvių Sąjungos rūmuose. Straipsnyje šis mano pasisakymas sutrumpintas ir parašyta tik, kad aš siūlau vežti vaikus į Lituaniką, maždaug apie valandą kelionės nuo S. Paulo. Kokia nesąmonė.

Dar kitas netikslumas. Parašyta,

kad, mano nuomone, BLB-nės rinkimus pagyvinti padėtų lėšos. Čia pakeista, turbūt per klaidą, žodis "rinkimai". Turėjo būti parašyti "veikimą pagyvinti padėtų lėšos" (ne rinkimus, kas yra be prasmės).

Tai čia paaškinu tikrą mano pasikalbėjimo išsireiškimą, kad "Mūsų Lietuvos" skaitytojais nesudarytų apie jį klaidingo supratimo.

Jonas Tatarūnas

ŠV. KAZIMIERAS...NUVAINIKUOTAS

Nevienas dar ir šiandien šv. Kazimierą vadina ir laiko karaliumi (suprask: Lenkijos). Bet tai ne iš istorinių pagrindų, o iš ignorancijos. Į tokį lapsusą įpuolė ir 1985 metų Brazilijos Vyskupų Konferencijos (CNBB) liturginis kalendorius DIRETORIO LITURGICO 1985, privalomas visom Brazilijos bažnyčiom. Jame ir šių metų kovo 4 d. pažymėta, kad (nors Gavénia), yra "leidžiama paminėti šv. Kazimierą karalių — Comemoração facultativa de S. Casimiro rei (mano pabr.-PG)".

Kun. Pr. Gavénas parašė kalendoriaus kopiatoriams: "Drįstu pastebėti, kad šis šventasis (miręs neturėdamas pilnus 26 metus), niekada nebuvo karaliumi, nors kai kurios nepagrįstos trumpos biografijos ir net jo relikvijų reskriptai jį vadina karaliumi (Rex, Regis...)".

Ir platesnei informacijai pasiuntė Diretorio Liturgico kompiliatoriams SÃO CASIMIRO biografiją.

CNBB atsiliepė dėkodama už laišką ir biografiją. "Aš pats maniau, — rašo pe. Gregório Lutz, Assessor de Liturgia da CNBB, — kad šv. Kazimieras buvo karalius ir, kaip toks, nors trumpą laiką valdė Lenkiją, tėvui nesant namie. Bet, aišku, Tamsta žinai geriau. Todėl nuo 1986 m. liturginiam kalendoriui prie šv. Kazimiero vardo jau daugiau nepasirodys karaliaus (rei) titulas".

Taigi, ir CNBB Liturginė Komisija Brazilijoje dabar žino, kad šv. Kazimieras nėra (Lenkijos) karalius, o yra karalaitis, pirmasis moderniųjų amžių šventasis jaunuolis, ir kad jis — lietuvis.

Prieš kelerius metus tame pačiame kalendoriui prie nekurių šventųjų buvo žymima ir mirimo vieta. Prie šv. Kazimiero matėsi "Polonia". Padarius pastabą, kad, jei tikrai norima pažymėti šv. Kazimiero mirimo vietą, reikėtų rašyti "Lituânia", "Lituânia" tačiau nebuvo pridėta; bet ir "Polonia" pranyko. (KPG)

PARDUODAME automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS — adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

MALONUS PAMINĖJIMAS

Vasario mėn. 3 d. dalyvavau ponios Onos Masienės 80 metų sukakties paminėjime.

Iškilmingas Mišias aukavo kolonijos veteranas prelatas Pijus Ragažinskas, kuris ir pasakė gražų pamokslą, pritaikintą šiam paminėjimui. Per Mišias giedojo parapijos choras, vadovaujamas, kaip ir visuomet p. Viktoro Tatarūno, vargonais pritarė muzikas Feliksas Girdauskas. Buvo malonu, kad visi asmeniai galėjome pasveikinti jubiliatę. Nežiūrint į jos 80 metų amžių, ji dar yra gana žvali ir maloni, kaip visuomet, kuri tiek daug yra prisidėjusi prie kolonijos gyvenimo. Prie bažnyčios statymo ji buvo viena iš pirmųjų. Taip pat ir dabar rūpinasi bažnyčios išlaikymo reikalais ir kaip Maldos Apaštalavimo pirmininkė, taip ir įvairiuose kolonijos paruošimuose. Kuomet visi gardžiavomės puikiai paruoštais valgiais, tai p. Ona, tą dieną, gal ir ramiai pavalgyti neturėjo laiko, nes reikėjo rūpintis, kad visi pasiliktų sotūs ir patenkinti. Tai ar bereikia geresnio pasiūlymo patarnauti savo artimui? Tikiu, kad mažai padėkos ji kada už tai susilaukė. Tai šis sekmdienis tegul bus jai nors dalinai atlyginimas už visus jos atliktus darbus ir triušą per ilgus metus mūsų kolonijos tarpe.

Po Mišių, daugiau kaip šimtas svečių buvo pakviesti užkandžiams.

Prieš Mišias vienintelį liūdesį pajutau aš, taip pat, tikiu, ir ponija Ona, kaip seniausios kartos žmonės, tai kad nebesigirdėjo tos taip brangios lietuvių širdžiai giesmės: "Pulkim ant kelių..." Beliko tik miržas prieš akis, kada Tėvynėje prieškariniais laikais ir laisvės periode, sausai prikimštose bažnyčiose visi suklupdavo, kuomet iškilmingi vargonų garsai ir choras užtraukdavo "Pulkim ant kelių..." Tad Mišių aukai dar neprasidėjus, visų mintys paskęsdavo tik Dievo garbei... Bet maestro p. Viktoras Tatarūnas atsiyginio labai gražiu ir patriotiniu žestu, pakviesdamas visus šio minėjimo dalyvius bažnyčioje kartu sugiedoti "Marija, Marija..." giesmę. Skambėjo tikrai iš krūtinės nuo pat širdies gilumos, ypač tariant

žodžius: "Marija, Marija, palengvink vergiją, pagelbėk žmoniją, išgelbėk nuo priešų baisaus". Tai tikras pagerbimas besiantinančio Vasario 16-tos minėjimo, kuris įvyks Vasario 24 dieną.

Senoji kolonijos karta visai jau išretėjo, todėl malonu matyti ir dalyvauti pagerbime senosios kartos veikėjų, nes dauguma jų dirbo kolonijoje su atsidavimu, o jiems iškeliavus į kitą pasaulį, sunkoka bus beužpildyti jų gretas.

Šia proga negaliu nepastebėti, kad Vila Zelinos bažnyčia gražiai aptvarkyta. Įėjimas atrodo labai padoriai ir visas bažnyčios atnaujinimas daro malonų įspūdį.

Ta pačia proga mačiau ir statomą laisvės paminklą. Pedestalas jau užbaigtas ir laukia laisvės stovylos, kurios pagaminimas be abejo užtruks.

Lėšų, manau netruks. Teko girdėti iš vienos organizacijos pirmininko, kad bent pora mūsų stambesnių pramonininkų - industrialų, yra nusistatę, jei tik bus reikalas, prisidėti stambesniomis sumomis paminklui užbaigti, nes šis paminklas jog yra mūsų visų lietuvių pasididžiavimas, parodant, kaip lietuvių kolonija Brazilijoje moka vieninga dirbti ir sugyventi.

Kapit. J. Čiuvinškas

AUDIENCIJA PAS S. PAULO BURMISTRĄ

Sausio 30 dieną São Paulo miesto burmistras-prefeito, dr. Mario Covas, priėmė šv. Kazimiero mylėtojų delegaciją gubernatūros rūmuose. Delegaciją sudarė Jonas Tatarūnas, Emilija Bendoraitienė, dr. Ivani Alionis, Hipolito ir Luiza Espinasso ir kun. Pr. Gavėnas. Delegacijai vadovavo ir ją burmistru pristatė ver. prof. Anercides Valente.

Delegacija burmistru nušvietė Mookos rajono padėtį: aplink priaugo (ir dar vis auga) daugybė dangoraižių, o nėra bažnyčios - ir net vietos bažnyčiai. Ypač jaunimas jaučiasi religiniai ir socialiniai apbleistas, neturėdamas patalpų nei žaidimams, nei pobūviams, nei religiniam aptarnavimui. Yra, tiesa, gan didokas žemės sklypas visai netoli Juventus klubo, kur prisirenka vaikų ir vaikėzų. Bet, be jokios dera-

mos priežiūros, tas sklypas tapo tik nedorumo užkampiu. Žemė priklauso Prefektūrai, AR-MO. Tad ir buvo prašyta, kad São Paulo savi-valdybė užleistų tą žemės sklypą šv. Kazimiero parapijai jos numatytiems religiniams bei socialiniams tikslams.

Burmistras pavedė ver. Anercides Valentei pravesti reikiamą studiją tam žemės sklypui išgauti.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Josefa GUDANAČIUS	Cr.30.000,
Arnaldo ZIZAS	Cr.30.000,
Helena Gaigalas	
VAVRETCHEK	Cr.35.000,
Viktoras ZUBELIS	Cr.30.000,
Jonas MASYS	Cr.40.000,
Elena MEDAŠKIENĖ	Cr.20.000,
Ona ŠERMUKŠNIENĖ	Cr.70.000,
Jonas STANKŪNAS	Cr.40.000,
Stepas URBIETIS	Cr.50.000,
Simas PLUNDZIULAITIS	20.000,00
Monika TAMOŠAITIS	Cr.60.000,00
Jonas ŠEPETAUSKAS	Cr.30.000,00
Juozas GAVĖNAS	Cr.32.000,00

ATITAIŠYMAS

Praeitame ML numeryje Garbės Leidėjų viename varde įsivėlė klaida: buvo GEGĖ ir ANTANAS DIRSĖS, bet turėjo būti GENĖ ir ANTANAS DIRSĖS.

Atsiprašome už klaidą.

"Comunicamos aos leitores da Biblioteca Ramal de Vila Prudente (Av. Zelina, 177), que no periodo de 01/02 a 15/02/85, estará fechada ao público, por motivo de ordem interna.

A Biblioteca reabrirá normalmente para o público no dia 20/02/85, às 12:00 hs."

LIETUVIŠKOS PAMALDOS

Sekmdieniais yra laikomos Mišios lietuviškai:

8 val. šv. Kazimiero koplyčioje, Mooca;
11 val. šv. Juozapo bažnyčioje, V. Zelina.

Pamaldos yra laikomos lietuviškai ir įvairiose kitose vietovėse (bairros), nors vieną kartą į mėnesį.

VEIKLOS KALENDORIUS 1985 METAIS

Vasario 10: Veteranų piknikas Lituani-koje;

Vasario 17: Lietuvos Nepriklausomybės šventė;

Kovo 3: šv. Kazimiero šventė.

Čia numatyti tik keli duomenys. Visos lietuvių organizacijos kviečiamos susistatyti savo veiklos kalendorių ir jį paskelbti.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJUS

Prie Lietuvių Laisvės Paminklo statymo prisidėjo sekantys dosnūs tautiečiai:

Aleksandras ir Marytė Bumbliai	Cr.130.000
Norbertas Stasiulionis	Cr. 30.000
Bronius Šukevičius	Cr. 20.000
Kazimieras ir Albina Ambrazevičiai	Cr.100.000
Stasys Bumbliis	Cr. 30.000
Jonas Bratkauskas	Cr. 50.000

Šiuo metu paminklo statybą parémusių asmenų ir organizacijų yra 42. Viso lėšų surinkta Cr. 2.710.000.

Naujiems aukotojams širdingai dėkojame ir laukiame kitų tautiečių paramos.

Paminklo statulos modelis jau užsakytas pas skulptorių Gildo Zampol. Kai modelis bus padarytas, bus sprendžiama iš kokios medžiagos daryti statulą: ar iš cemento ar bronzos. Paruošimo darbai užtruks 2-3 mėnesius.

Ateinančią savaitę pagražinimui aplink paminklą bus pastatyti 4 stulpai su didelėm grandinėm.

YPATINGA SUKAKTIS

Sausio 27 dieną, Casa Verde gyvenantys mūsų tautiečiai **Adelė Mankutė ir Ipolitas BARANAUSKAI** atšventė vedybinio gyvenimo 60 metų sukaktį. Iškilmingos padėkos Mišios buvo N.S. das Dores bažnyčioje. Šia sukaktimi džiaugiasi ne tik sukaktuviniai, bet ir duktė Stasė ir sūnus Julijus su šeima, o taip pat 5 anūkai ir proanūkai.

Džiaugiamės su Baranauskų šeima šia nuostabia sukaktimi ir linkime gausios Dievo palaimos. PR

SVEIKINAME NAUJAGIMĮ

Rosana ir Klaudijus **BUTKUS** susilaukė sausio 27 dieną pirmagimio sūnaus Motiejaus. Džiaugiasi tėveliai, o taip pat ir seneliai Elena ir Jonas Butkus.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Pirmadienį, vasario 4 dieną, staigiai mirė **ALBINAS LIPAS**. Buvo palaidotas Ceramikos kapinėse, S. Caetano. 7-tos dienos Mišios bus pirmadienį, vasario 11 d. 19,30 val. Vila Zelinės bažnyčioje. Apie velionį nekrologas bus sekančiame ML numeryje.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

ALBINAS BUDREVIČIUS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

VETERANŲ PIKNIKAS LITUANIKOJE

Bus vasario 10 dieną
Važiuoti galima autobusais ar savo priemonėmis

Programa:

- 7,30: Išvažiavimas
- 9,30: Šv. Mišios
- 10,30: Žuvusiems už Lietuvos laisvę paminklo pašventinimas ir Veteranų pagerbimas
- 12,00: Pietūs Lituanikos svetainėje
- 15,30: Kava
- 17,00: Grįžimas

Bilietus autobusui ir pakvietimus pietums galima gauti V. Zelinės klebonijoje ir pas Šv. Juozapo Bendruomenės valdybos narius ir kitus platintojus.

Užgavėnių (Karnavalo) savaitę Lituanikoje veiks svečių namas ir svetainė. Rezervuoti telefonu: 63-5975.

KAZIMIERINIS KONKURSAS BRAZILIJOS

São Paulo "Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho" kultūrinis centras, São Paulo valstijos Kultūros Sekretoriato palaikomas, remia kultūrinę veiklą: literatūroje – skatindamas rašytojus bei knygų leidėjus, dailėje – premijuodamas meno kūrinius, rengdamas parodas pačiam São Paule ir kituose valstijos miestuose.

Šis brazilų kultūrinis centras susižavėjo ir Kazimierinių Metų lietuvių komiteto veikla, ir 1985.I.31 pats pasiūlė įsteigti "Šv. KAZIMIERO" PREMIJĄ, tikslu pagyventi religinį meną Brazilijoje, ir prisidėti praveisti tautinio (ar net ir tarptautinio) masto konkursą tarp dailininkų-menininkų, skirdamas premiją už geriausią kūrinį, surištą su šv. Kazimierio 5-to mirties šimtmečio proga, paišybos, skulptūros, graviūros bei tapybos srityje.

Ruošiamos konkurso taisyklės. Centras prisidės finansiniu jnašu, skelbs konkursą brazilų spaudoje bei dailės mokyklose, ir stengsis pasiekti ir prityrusius religinio meno kūrėjus. Savo metu surinkti meno kūriniai bus įvertinti ir bus iškilmingai įteikta premija.

"Tokiu būdu", – rašo kun. Pr. Gavėnui Centro pirmininkas Manoel Esteves da Cunha Junior sutarties dokumente, – esame tikri, kad pasitarnausime didesniai šv. Kazimiero išgarsinimui, o tuo pačiu ir paskatinsim religinį meną".

Ši "Šv. Kazimiero premija" bus pirmoji, kurią Centras skelbia religinio meno srityje.

Konkursas, nors Kazimierinio Jubilėjaus komiteto numatytas prieš metus, nebuvo viešai paskelbtas anksčiau, kadangi stigo kad ir mažiausios finansinės bazės premijai ir nebuvo reikiamų propagandos priemonių, kas susidarė dabar, pačiam brazilų Kultūros Centrai prisidėjus Kazimierinės premijos iniciatyvą.

MIŠIOS

už JONĄ DIMŠĄ

mirties metinių proga bus atlaikytos sekmadienį, vasario 10 d. 8 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Giminės, bičiuliai ir pažįstami prašomi dalyvauti. Iš anksto dėkoja

Veronika Dimšienė